

Nan: A te ſchake ſeſchfrēte wěz̄y, aſo ſchwabel, ſmołka, žywiza, kamienie a t. d., kenz ſe gromaże waře a potom ſ hogńezeje gory wen běže, poměnie ſe „lava“. Wot tog zomu ſe drugi ras dalej roſhuzuwaſch; něto pak k naſhomu Robinsonu.

Ako běſcho Robinson ſe ſwojog boma holeſk, zujaſcho ſe jago hutſchoba stužona dla wſcheje niegluki, kenz jog wot noweg běſcho podejſchla, jomu ſe tak ſtyſkafſho, až do zyſta ſabý, ſe Bogu ſa ſwojo humoženie žekowasch. Togo zeke hobzejženje běſcho roſpadane; jama ſaſypana, we kotrejž běſcho bydlik, jago ſkot wot lejawy požreth a ſchykno donetejſchne žělo, nad kotrymž běſcho ſe tak dlujko prozowaſ, lažaſcho ſkaſone a ſnaž teke ten hogeni hugaſzonu. Take ſte myſli jago nužachu. S gory dere běſcho pſcheſtało ploomie ſe pažysch, ale zarny kur hyc̄hczi pſcheze ſe wen waſchho a běſcho možno, až tam wot něta pſcheze hogeni pluwajuza žera woſtaňo. A žož to ſe ſtaňo, kaf mogaſ Robinson ſ měrom žywý byſch, pſcheto kuždu gožinu by nowe hudeřenje groſylo. Take tſchuchke myſli jago zelego ſmurichu, až won niz ſe němyſlaſchho, daniz pſched ſobu niewižefſho, aſ ſwoju kibliju. Boga won ſabý, pla ūogo troſcht a pomož pýtaſch, něpſchiže jomu do myſli. S glowu běſcho ſe na bom podpřeſ a tam ſdychowaſchho a chejkafſho, až jutſchne ſorja něbia roſšwětlaču a nowy žen ſchipowědachu.

Ian: „Ja wižim, až jo nan pſchawé měk, aſo wot Robinsonoweg polepſchowanía powedachm.“

Nan: We zom?